

tilstaa en saadan Afskillelse, naar særegne Omstændigheder tale derfor. At særegne Omstændigheder tale derfor i dette Tilfælde, ville vel Alle indrømme, og bagved Ovenstaar her ganske rigtig Spørgsmaalet om Afskillelsen. At det ligger saaledes for mig, at der er 2 Sogne — det kirkeministerielle Spørgsmaal maa det ærede Medlem have undstyldt, at jeg ganske skal lade ligge — fremgaar allerede af, at Lovforslaget er forelagt. Men for at ærede Medlemmer ikke skulle tage feil af min Stilling, skal jeg ikke undlade at bekræfte det ærede Medlems Forudsætning, at jeg ikke vil bevilge en saadan Afskillelse, medmindre jeg kommer til den Overbevisning, at der derved kan fremkomme en holdbar Tilstand. Der er søgt derom gennem et Flertal i et af Sognene, og det er tilstrækkeligt til at legalisere, at det gøres, men Meningen af at forelægge dette Lovforslag er selvfølgelig, at man faar en Ordning — og i dette Tilfælde er Lovgivning fornøden — der gjør det sandsynligt, at de to Kommuner kunne bestaa. Om de kunne det ved Hjælp af denne Lov, eller om der skal Andet til, veed jeg ikke, men under alle Omstændigheder vil jeg ikke tilstaa en saadan Afskillelse, medmindre — og i saa Henseende tror jeg, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (Rosen), som vist næppe har onsket, at hans Udtalelser skulde opfattes saaledes, som de her ere blevne forstaaede, befinder sig i en Bildfarelse; der kan ikke være Tvivl om, hvilken Stilling Amtsraadet indtager — der er fuld Sikkerhed for, at Betingelserne for, at de oprettede Kommuner ere levedygtige, ere tilstede. Amtsraadet ønsker sikkert ikke, at Ministeren, forinden dette er godtgjort, skal give Bemyndigelse til Afskillelsen, og det ligger allerede deri, at der gennem Lovgivningsmyndigheden søges om at skaffe Kommunen bedre Betingelser. Jeg kan give det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds Ret i, at en Arrondering af Kjøbenhavn til forskjellige Sider er naturlig og i mange Henseender ønskelig. Det er jo Noget, som har været forsøgt paa den ene Kant ud imod Frederiksberg, men det er jo ikke let at gennemføre, og jeg tror, at Forsøget den Gang nærmest standsede ved Modstand fra Frederiksbergs Side. Det kan jo godt være, at det kunde forsøges et andet

Sted og i større Omfang rundt om Kjøbenhavn, men det vil som sagt næppe være nogen let Sag. Om at hde Hjælp fra Amtsraadets Side har jeg intet særlig Mandat til at udtale mig; Amtsraadet vil jo kunne tage selvstændig Beslutning i denne Retning. Men jeg vil dog tillade mig at gjøre opmærksom paa, at vel erkjender jeg, at Urdedelsen gennem Amtsraadet kun er en Fordeling af Udgifterne paa et større Distrikt, til Dels paa de samme Statterydere, men omtrent udelukkende paa Hartkornet, og der er altsaa derved givet et lovmæssigt Fællesskab mellem Kommunerne indenfor Amtsraadskredsen; men paa den anden Side har Amtsraadet paa sit Budget visse bestemte Retninger, i hvilke det virker, og saaledes, som her antydet, at give en almindelig Subvention til en Kommune, er vistnok Noget, der er utjendt, og som heller ikke er forudsat i Kommunalloven. Skulde Kjøbenhavns Amtsraad tage Noget under Overveielse, maatte det snarere være det Spørgsmaal, om det ogsaa tilfulde i de Retninger, hvor Amtsraadet støtter Kommunen, ved Veivæsen og desl., støtter Taarnby Kommune i saa fuldt Omfang, som ønskeligt kunde være. Det er et Spørgsmaal, jeg ikke skal udtale mig om, og med Hensyn til hvilket jeg naturligvis ikke har Enkeltighederne paa rede Haand, men det er vistnok et Spørgsmaal, der kunde fortjene nogen Overveielse. Det ærede Medlem saa vel som Flere mene, at en mellemkommunal Stat var en fortræffelig Udvei for Kommunen. Jeg maa dog bemærke, at adskillige store Fabrikanter bo i Taarnby Kommune, og seiler jeg ikke, er der en Enkelt, som svarer 5,000 Kr. i Formue- og Leilighedsstat, foruden at han har tilbudt et meget betydeligt Kapitalbidrag en Gang for alle, naar Afskillelsen kom i Stand. Han boer for Resten i Sundby. Det ærede Medlem vil finde paa Finantslovsforslaget en gjentagen Anmodning fra mig om at komme til at bearbejde det Materiale, som Nøgledagen — eller maaske var det alene Landsthinget — forlangte i Anledning af Lovforslaget om den interkommunale Stat, og jeg haaber, at man vil give mig Lov til at bearbejde Materialet. Saa kunne vi se, om man kan komme videre. Det vil imidlertid næppe blive let at enes om Gjennemførelsen af en saadan Stat, saa jeg tror,